

Н У Н Ѣ.

105 Свѣтиликъ предъ нозѣте ми (е) сасвето Твое, и свѣтлина въ пажтеbite мои.

106 Заклехсе, и штавамъ твърдепостоянъ, да сохранявамъ сдѣкыте на-правдыната Твоя.

107 Пострадахъ въ скорь твърдѣ мнош: Господи, шживотвори ме спередъ словото Твое.

108 Прѣими, молимсе, самопроизволните приношенѣа на-устата ми, Господи: и наѣчи ме сдѣкыте Твоя.

109 Дѣша ми (е) секога въ вѣдѣ: законатъ Твой скаче не заковарихъ.

110 Нечестивите поставиха ми примкѣ: но азъ ѿ заповѣдите Твоя не уклонихсе.

111 Свидѣтелствата Твоя наследѣвахъ во вѣкѣ: защото тѣа (сѣ) веселѣе на-сърдцето ми.

112 Преклонихъ сърдцето ми за да творимъ повелѣнѣята Твоя секога (дори) до край.

О А М Е Х Ѣ.

113 Возненавидѣхъ развращенните смышленѣа: а законатъ Твой возлюбихъ.

114 Ты (си) покровъ мой, и защищенѣе мое: на сасвето Твое се надамъ.

115 Отдалечетесе ѿ мене (вѣе,) които сте лѣкѣа: защото ѿ сохранявамъ заповѣдите на-Бога моего.

116 Подтврждавай ме спередъ словото Твое, и ѿже живѣемъ: и не ме посрами во упованѣето мое.

117 Подтврждавай ме, и ѿже сѣ спасемъ: и ѿже пазимъ за всегда въ повелѣнѣята Твоя.

118 Ты си потѣпвалъ сичвите които се ѿт-